

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudkyň JUDr. Věry Balejové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **Mgr. Z. T.**, zastoupeného Petrem Kuhnem, advokátem se sídlem 28. října 767/12, Praha 1, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2015, č. j. 36249/15/5200-10421-711070,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

(1) Rozhodnutím ze dne 3. 11. 2015, č. j. 36249/15/5200-10421-711070 (dále jen „napadené rozhodnutí“), vydaným podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil dodatečný platební výměr Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územního pracoviště v Táboře (dále jen „správce daně“) ze dne 15. 4. 2015, č. j. 949441/15/2212-

50522-301500 (dále jen „dodatečný výměr“), kterým byla žalobci doměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2011 ve výši 1 062 963 Kč, daňová ztráta ve výši 0 Kč, daňový bonus ve výši -34 812 Kč a současně byla uložena povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 219 555 Kč.

(2) Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 5. 1. 2016 žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“).

(3) Žalobce předně namítá, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, neboť žalovaný vycházel ze skutkových závěrů, jež nemají oporu ve spise a na tyto závěry aplikoval nesprávné ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“), což mělo za následek nezákonnost rozhodnutí.

(4) Správce daně vydal dodatečný výměr na základě zjištění o tom, že žalobce prodal v roce 2010 společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje, s. r. o. 10 kusů kmenových akcií společnosti KEFARIUM, a. s., IČO 279 36 392 (dále též „KEFARIUM“), na majitele, č. 11 až 20 (dále jen „akcie“). Příjem z prodeje žalobce neuvedl jako zdanitelný v daňovém přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2011, přičemž se na žalobce nevztahovala výjimka ustanovení § 4 odst. 1 písm. w) zákona o daních z příjmů ve spojení s Čl. II. Přechodná ustanovení, bod 3 zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů. Žalobce má však za to, že bylo dostatečným způsobem prokázáno nabytí akcií jeho osobou již v roce 2007 a že byl jejich nepřetržitým vlastníkem až do okamžiku jejich prodeje v roce 2010.

(5) Žalobce v žalobě shrnul okolnosti uzavření písemné smlouvy o úplatném převodu 4 kusů kmenových akcií na majitele společnosti KEFARIUM označených evidenčními čísly 11 až 14 (dále též „Smlouva G“) mezi žalobcem a panem J. G. (dále též „převodce G“) a okolnosti uzavření písemné smlouvy o úplatném převodu 6 kusů kmenových akcií na majitele společnosti KEFARIUM označených evidenčními čísly 15 až 20 (dále též „Smlouva V“) mezi žalobcem a panem D. V. (dále též „převodce V“). Současně uvedl důkazy podporující jeho tvrzení o ověření podpisu této smlouvy v roce 2007. Žalobce v této souvislosti namítá, že svědecké výpovědi J. G. a D. V. proběhly až v roce 2014, tedy sedm let po rozhodných událostech vážících se k podpisu Smlouvy G a Smlouvy V a právě tento dlouhý časový úsek měl za následek skutečnost, že si vyslyšení svědci již přesně nepamatovali okolnosti prodeje akcií. Podle žalobce je navíc zcela na vůli smluvních stran, pokud bude podpis druhé smluvní strany učiněn s časovým odstupem.

(6) Žalobce dále nesouhlasí s rozporováním věrohodnosti knihy o prohlášení o pravosti podpisu advokáta Mgr. J. Š. evidenční číslo 003034 (dále též „ověřovací kniha“) ze strany žalovaného. Podle žalobce se nesrovnalosti, vytýkané žalovaným vůbec nevztahují k řádkům, jež měly zachycovat prodej předmětných akcií podle Smluv G a V. Naproti tomu zápisy o ověření pravosti podpisu žalobce uvedené v knize o prohlášení o pravosti podpisu mají prokázat, že byly tyto zápisy učiněny dne 27. 12. 2007, když po nich chronologicky následují další zápisy.

(7) Žalobce rozporuje závěry žalovaného o tom, že měl žalobce společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje prodat akcie s číselným označením 1 – 10. Taková zjištění žalovaného jsou v rozporu s tvrzenými skutečnostmi, když žalobce převedl na společnost ČEZ Obnovitelné zdroje akcie s číselným označením 11 – 20. Číselné označení akcií podle ustanovení § 155 odst. 4 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do

31. 12. 2007 (dále jen „obchodní zákoník“), jakožto jedna z náležitostí listinných akcií, nebylo podmínkou smlouvy o převodu těchto akcií a neuvedení číselného označení akcií nemůže mít za následek neplatnost těchto smluv o úplatném převodu akcií. Podle žalobce je nesporné, že došlo k převodu 20 kusů akcií společnosti KEFARIUM, s tím, že 10 kusů převedl na společnost ČEZ Obnovitelné zdroje právě žalobce a zbylých 10 kusů pan R. M. Neuvedení čísel akcií v převodní smlouvě nemůže být důvodem pro zpochybňování převodu vlastnického práva k akciím. Příjmové doklady, které si společnost ČEZ Obnovitelné zdroje vyžádala, měly mít pouze doplňující funkci.

(8) Žalobce zpochybňuje závěry žalovaného, učiněné v souvislosti s konáním valné hromady dne 17. 12. 2008, které se měli namísto žalobce účastnit původní převodci, pan J. G. a pan D. V. Žalobce na svoji obhajobu uvádí, že oba převodci zastupovali žalobce na této valné hromadě na základě jeho žádosti a postupovali tak v dobré víře dle pokynů žalobce. V této souvislosti žalobce namítá faktické i právní vady notářského zápisu NZ 235/2008 sepsaného notářkou I. P., která nekontrolovala, zda osoby předkládající akcie jsou rovněž akcionáři společnosti KEFARIUM nebo pouze jejich zástupci. Notářský zápis tak není vyhotoven v souladu se stanovami společnosti KEFARIUM, ve kterých je výslovně uvedeno, že akcionáři společnosti se mohou valné hromady zúčastnit pouze osobně nebo v zastoupení na základě plné moci, na níž musí být podpis zmocnitele úředně ověřen. Skutečnost, že J. G. a D. V. měli mít předmětné akcie v držení, neprokazuje, že byli rovněž vlastníky předmětných akcií. Nadto byli oba původní převodci v době konání valné hromady členy představenstva společnosti KEFARIUM a věděli tak, že nemohou být zároveň akcionáři této společnosti.

II. Stručné shrnutí vyjádření žalovaného správního orgánu

(9) Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Žalovaný se neztotožňuje s tvrzeními žalobce, podle nichž nabyl předmětné akcie v roce 2007 a následný prodej těchto akcií byl osvobozen od daně z příjmu fyzických osob. Podle žalovaného byla věrohodnost žalobcem předložených důkazů vyvrácena. Zejména byly zjištěny nesrovnalosti v datech a místech podpisu Smluv G a V, pochybnosti o řádném úředním ověření podpisů na těchto smlouvách. Žalovaný dále zjistil, že příjmové doklady předložené žalobcem, nemohly být vyhotoveny v roce 2007, neboť formuláře těchto příjmových dokladů byly do obchodní sítě distribuovány až v roce 2009. Tvrzení o dodatečném vyhotovení těchto příjmových dokladů žalobce v průběhu daňového řízení nikterak nevyvrátil.

(10) Žalovaný zastává názor, že svědeckými výpověďmi pánů J. G. a D. V. nebylo prokázáno nepřetržité vlastnictví akcií č. 11 – 20 společnosti KEFARIUM žalobcem od roku 2007 do okamžiku prodeje společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje dne 8. 12. 2010.

(11) Žalovaný se dále vyjádřil k možnosti převodu akcií bez jejich číselného označení ve smlouvě o úplatném převodu akcií. Nezpochybňuje, že takto bylo možné akcie převést, nicméně absence číselného označení akcií může mít za následek důkazní oslabení takové smlouvy z hlediska prokázání okolností nebytí a zcizení takových akcií.

(12) Žalovaný se rovněž vyjádřil k námitce týkající se údajného zastupování žalobce na valné hromadě konané dne 17. 12. 2008. Žalovaný odkázal na ustanovení § 184 odst. 1 obchodního zákoníku, podle kterého se akcionář může zúčastnit valné hromady akciové

společnosti osobně nebo v zastoupení na základě písemné plné moci, přičemž zástupcem akcionáře nemohl být člen představenstva nebo dozorčí rady akciové společnosti. Pánové J. G. a D. V. byli dne 17. 12. 2008 členy představenstva společnosti KEFARIUM, tudíž by bylo jejich jednání, spočívající v zastupování akcionáře na valné hromadě, v rozporu s výše uvedeným ustanovením § 184 odst. 1 obchodního zákoníku. Tato skutečnost rovněž zpochybňuje tvrzení žalobce, že byl nepřetržitým vlastníkem předmětných akcií společnosti KEFARIUM, resp. že žalobce předmětné akcie nabyt od pánů J. G. a D. V. v roce 2007.

(13) K námitce vad notářského zápisu z valné hromady NZ 235/2008 žalovaný uvedl, že přítomná notářka nebyla povinna kontrolovat, zda členové představenstva společnosti KEFARIUM vykonávají práva spojená s akciemi na této valné hromadě na základě plné moci, protože takové jednání zákon vůbec nepřipouští.

(14) Ke konkretizaci skutkových zjištění odkazuje žalovaný na napadené rozhodnutí a své vyjádření uzavírá tak, že správce daně a žalovaný prokázali existenci důvodných pochybností o věrohodnosti, průkaznosti a správnosti důkazních prostředků uplatněných žalobcem, které se žalobci v průběhu daňového řízení nepodařilo vyvrátit.

III. Obsah správních spisů

(15) Z daňového spisu vyplynuly pro nyní projednávanou věc následující podstatné skutečnosti.

(16) Protokolem ze dne 2. 11. 2012, č. j. 214671/12/110931305033 zahájil správce daně u žalobce daňovou kontrolu na dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2009 - 2011 v rozsahu prověření základu daně v návaznosti na daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob. Žalobce nezahrnul do zdanitelných příjmů za rok 2011 příjem ve výši 7 496 320 Kč za prodej 10 kusů akcií společnosti KEFARIUM. Zároveň neprokázal, že příjem z prodeje akcií je osvobozen ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. w) zákona o daních z příjmu v souladu s Čl. II Přejícná ustanovení, bod 3 zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů. Na základě toho správce daně zvýšil žalobci základ daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2011 ve smyslu ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bod 1. zákona o daních z příjmů.

(17) Žalobce předložil správci daně při daňové kontrole dne 9. 11. 2012 kopii Smlouvy G o úplatném převodu akcií č. 11 – 14 a kopii Smlouvy V o úplatném převodu akcií č. 15 - 20, které žalobce podepsal dne 27. 12. 2007 a na základě kterých koupil 10 kusů akcií společnosti KEFARIUM od převodců J. G. a D. V. Žalobce předmětné smlouvy podepsal před advokátem Mgr. J. Š., přičemž prohlášení o pravosti podpisu na listině neseptané advokátem č. 003034 – 333/2007/C a č. 003034 – 332/2007/C jsou na samostatných listech připojeny ke smlouvám. Ve zprávě o daňové kontrole č. j. 678261/15/2212-60563-305033 (dále jen „Zpráva“) je uvedeno, že listiny jsou v knize zaznamenány v rozporu s čl. 13 odst. 2 Usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 11. 4. 2006, podle kterého musí být listina opatřená prohlášením o pravosti podpisu označena v knize o prohlášení o pravosti podpisu advokátem tak, aby ji nebylo možné zaměnit s jinou listinou. V konkrétním případě chybělo v knize advokáta u smluv označení čísel akcií, kterých se smlouvy měly týkat, tudíž by bylo možné zaměnit je s jinými smlouvami na prodej akcií společnosti KEFARIUM a z toho důvodu zápis v knize advokáta neprokazuje podpis konkrétních předložených kupních smluv.

Nadto správce daně nabyt podezření, že byly zápisy v ověřovací knize advokáta v průběhu daňového řízení upravovány.

(18) Žalobce předložil dne 9. 11. 2012 správci daně tři příjmové doklady od Jaromíra Grégra a dva příjmové doklady od D. V. ze dne 26. 11. 2007, všechny vyhotovené na tiskopisech vydaných společností OPTYS, spol. s r. o. s označením VD 4/09 OP 1091. Správce daně se dotazoval společnosti OPTYS, spol. s r. o., zda je možné určit, kdy byly tyto konkrétní doklady uvedeny do prodeje. V odpovědi dotázaná společnost uvedla, že se u tohoto tiskopisu prováděla úprava ve 4. měsíci roku 2009 a poté byly předmětné tiskopisy vyexpedovány do obchodní sítě ČR. Jelikož se jednalo o kopie příjmových dokladů, požadoval správce daně po žalobci originály těchto příjmových dokladů. Na tuto žádost žalobce reagoval sdělením, že originály nemůže dohledat, a že příjmové doklady byly vyhotoveny dodatečně na žádost společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje v době, kdy žalobce předmětné akcie této společnosti prodával.

(19) Z Obchodního rejstříku správce daně zjistil, že v listinách společnosti KEFARIUM je založen zápis z jednání mimořádné valné hromady konané dne 17. 12. 2008, sepsaný notářkou I. P. v Písku. Na listině akcionářů je uvedeno, že se jako akcionáři prezentovali pan D. V. s akciemi společnosti KEFARIUM č. 1 – 6 a pan J. G. s akciemi společnosti KEFARIUM č. 7 – 20. Akcie č. 11 – 20 přitom od roku 2007 měl vlastnit žalobce. Správce daně měl pochybnosti, zda žalobce nabyt akcie č. 11 – 14 a č. 15 – 20 na základě smluv z roku 2007, které správci daně předložil. Proto vyzval žalobce k prokázání nabytí konkrétních akcií společnosti KEFARIUM, které v roce 2010 prodal společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje, a že příjem z prodeje těchto akcií ve výši 7 496 320 Kč byl osvobozen od daně z příjmů fyzických osob dle § 4 odst. 1 písm. w) v souladu s Čl. II Přechodná ustanovení, bod 3. zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů.

(20) Na výzvu žalobce reagoval dne 2. 5. 2013 podáním, v němž uvedl, že společnost KEFARIUM pořizoval v roce 2007 s tím, že ji nebude v roce 2008 k podnikání využívat. Z tohoto důvodu se s panem J. G. a panem D. V. dohodl, aby za něj vykonávali hlasovací práva na valných hromadách. Součástí odpovědi na výzvu bylo čestné prohlášení notářky L. T. ze dne 25. 4. 2013, ve kterém notářka osvědčuje, že smlouvy o úplatném převodu akcií splňovaly náležitosti usnesení představenstva ČAK č. 4/2006 Věstníku ze dne 11. 4. 2006, čl. 6 odst. 1, tedy že byly složené z více listů, byly spojené a tato spojení byla překryta bílou nálepkou opatřenou razítkem advokátní kanceláře Mgr. J. Š., advokáta v Brně.

(21) Žalobce byl s výsledky kontrolního zjištění správcem daně seznámen při ústním jednání dne 11. 2. 2014.

(22) Dne 26. 5. 2014 došlo k výsledku svědka J. G. (protokol č. j. 1333524/14/2212-05401-305033) a svědka D. V. (protokol č. j. 1333658/14/2212-05401-305033). Dne 4. 8. 2014 se uskutečnil výslech svědka Mgr. J. Š. na základě dožádání finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (protokol č. j. 3042007/14/3004-05403-704077).

(23) S výsledkem kontrolního zjištění seznámil správce daně žalobce v rámci ústního jednání dne 9. 12. 2014, přičemž správce daně konstatoval, že žalobce nadále neprokázal souvislost mezi akciemi č. 11 – 20, které byly předmětem prodeje společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje v roce 2010 s akciemi, které měl žalobce nabyt v roce 2007 a u nichž prokazoval nabytí v roce 2007.

(24) Zpráva o daňové kontrole č. j. 678261/15/2212-60563-305033 byla se žalobcem projednána a podepsána dne 30. 3. 2015. Dne 15. 4. 2015 byl správcem daně vydán dodatečný platební výměr na daň z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2011, č. j. 949441/15/2212-50522-301500, jímž byla doměřena daň ve výši 1 062 963 Kč, daňový bonus ve výši -34 812 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 219 555 Kč.

(25) Žalobce podal proti dodatečnému výměru odvolání, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím.

IV. Právní názor soudu

(26) Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud rozhodl ve věci při jednání.

(27) Žaloba není důvodná.

(28) Spor mezi žalobcem a žalovaným má svou podstatu v tom, zda došlo k převodu předmětných akcií z převodců G a V na žalobce v roce 2007 a zda žalobce tyto akcie nepřetržitě vlastnil až do roku 2010, kdy došlo k prodeji těchto akcií společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje.

(29) Podle ustanovení § 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, prokazuje daňový subjekt všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a v dalších podáních. Daňový subjekt je tak povinen prokázat všechny skutečnosti, které tvrdí. Podle 4. odstavce téhož ustanovení může správce daně daňový subjekt vyzvat k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně v případě, že nelze takové informace získat z vlastní úřední evidence. Správce daně může daňový subjekt vyzvat k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně i v rámci probíhajícího postupu k odstranění pochybností podle § 89 a 90 daňového řádu (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2015, č. j. 4 Afs 238/2015 – 29, dostupný na www.nssoud.cz). Povinnost správce daně dbát o co nejúplnější zjištění skutečností rozhodných pro správné stanovení daně na jedné straně přikazuje správci daně, aby v rámci zjišťování daňově významných skutečností postupoval co nejdůsledněji, na straně druhé limitem pro toto pravidlo je důkazní povinnost daňového subjektu spočívající v povinnosti prokázat všechny skutečnosti, k jejichž tvrzení je povinen.

(30) Nejprve se soud musel vypořádat s žalobní námitkou, že bylo ze strany žalobce dostatečným způsobem prokázáno nabytí předmětných akcií v roce 2007 a jejich nepřetržité držení do roku 2010, což měly doložit především svědecké výpovědi.

(31) Správce daně v průběhu daňové kontroly žalobce několikrát vyzval k předložení relevantních důkazních prostředků, které by byly způsobilé najisto odstranit pochybnosti správce daně ohledně doby nabytí předmětných akcií žalobcem, a jejich nepřetržitého vlastnictví do okamžiku prodeje společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje v roce 2010. Správce daně v průběhu daňové kontroly nabyl pochybnosti ohledně nepřetržitého vlastnictví akcií

společnosti KEFARIUM žalobcem, a tudíž měl být příjem z prodeje těchto akcií ve výši 7 496 320 Kč zdaněn podle ustanovení § 10 odst. 1 písm. b) zákona o daních z příjmů, neboť žalobce neprokázal osvobození příjmu z prodeje těchto akcií.

(32) Obchodní zákoník sám o sobě neupravoval převody akcií na majitele, které jsou neomezeně převoditelné. Odkazoval však na úpravu obsaženou v zákoně č. 591/1992 Sb., o cenných papírech. Podle ustanovení § 13 zákona o cenných papírech, ve znění účinném do 31. 12. 2007 (potažmo do 31. 12. 2010) se smlouva o úplatném převodu cenných papírů řídí úpravou kupní smlouvy v obchodním zákoníku, pokud z tohoto zákona nebo z povahy věci nevyplývá něco jiného. K platnosti smlouvy se vyžaduje, aby v ní byly určeny převáděné cenné papíry a jejich kupní cena. Smlouva o převodu akcií nemusela mít písemnou formu, ale musela obsahovat určení akcií a jejich kupní cenu. Tento typ smlouvy má pouze obligační účinek a k faktickému převodu cenných papírů dojde až předáním listinných akcií na majitele, pokud akcie odpovídá smlouvě. Osoba akcionáře není na samotných akciích uvedena především z důvodu anonymity vlastníků těchto akcií, a dále také z důvodu neomezené převoditelnosti listinných akcií na majitele. Pokud žalobce tvrdil, že jeho postup měl vést k osvobození od placení daně z příjmu z prodeje akcií podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. w) zákona o daních z příjmů ve spojení s Čl. II. Přechodná ustanovení, bod 3 zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů, byl povinen zajistit si takové důkazy, kterými by byl schopen jednoznačně prokázat okamžik nabytí konkrétních akcií na majitele v případě pochybností správce daně. Současně bylo povinností žalobce prokázat nepřetržité vlastnictví těchto akcií až do okamžiku jejich prodeje v roce 2010. Vzhledem ke skutečnostem, které správce daně zjistil v průběhu daňové kontroly, vznikly u správce daně důvodné pochybnosti ohledně doby, kdy měl žalobce nabýt vlastnické právo k akciím společnosti KEFARIUM a k podpisu smlouvy o úplatném převodu těchto akcií. Tyto pochybnosti nebyly ze strany žalobce v průběhu daňové kontroly spolehlivě vyvráceny.

(33) Krajský soud se ztotožňuje se závěry žalovaného v tom smyslu, že žalobce neprokázal souvislost mezi akciemi, které byly v roce 2010 předmětem prodeje společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje a akciemi, jejichž nabytí v roce 2007 měl v rámci daňové kontroly prokázat. Podle ustanovení § 155 obchodního zákoníku musí mít listinné akcie číselné označení a stávají se tak věcí individuálně určenou. Číselné označení je tak povinnou náležitostí každé listinné akcie, díky níž jsou akcie navzájem rozlišitelné. Správce daně došel k závěru, že na základě zápisů uvedených v knize prohlášení o pravosti podpisu advokáta Mgr. J. Š. nelze jednoznačně určit, které akcie byly předmětem Smlouvy G a Smlouvy V o úplatném převodu akcií uzavřených mezi žalobcem a původními převodeci na konci roku 2007, protože v zápisech v ověřovací knize advokáta nejsou uvedena číselná označení akcií. Je pravdou, že smlouva G i Smlouva V číselné označení převáděných akcií obsahuje, nicméně není najisto postaveno, že ověření pravosti podpisů na Smlouvách G a V se vztahovalo právě k prodeji akcií s číselným označením 11 - 20. Notářský zápis NZ 272/2010, na jehož základě byla společnost ČEZ Obnovitelné zdroje 100% akcií společnosti KEFARIUM do vlastnictví, rovněž neobsahuje konkretizaci listinných akcií na majitele v podobě jejich číselného označení. Není tak postaveno na jisto a prokázáno, které akcie měl na společnost ČEZ Obnovitelné zdroje převést žalobce. Tvzení žalobce, že dostatečným způsobem prokázal nabytí akcií společnosti KEFARIUM v roce 2007 a jejich následné nepřetržité vlastnictví až do okamžiku prodeje akcií společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje nepovažuje krajský soud za doložené. Naopak krajský soud se přiklání k závěrům žalovaného, podle kterých žalobce tato svá tvrzení nepodložil dostatečnými důkazními prostředky, které by najisto prokázaly nejen jednoznačný okamžik nabytí akcií žalobcem, ale také to, že byl žalobce jejich nepřetržitým vlastníkem až do okamžiku prodeje akcií v roce 2010. Krajský

soud dále podotýká, že chybějící číselné označení akcií, jež byly v roce 2010 převedeny na společnost ČEZ Obnovitelné zdroje, nemá za následek neplatnost převodní smlouvy, ani Smluv G a V. Žalovaný platnost předmětných smluv totiž nezpochybňoval. Zpochybněna byla pouze tvrzení žalobce, že měl na společnost ČEZ Obnovitelné zdroje převést 10 kusů listinných akcií s číselným označením 11 – 20, neboť to z notářského zápisu NZ 272/2010 nevyplývá.

(34) S výše uvedeným tak souvisí i námitka žalobce směřující do závěru žalovaného o tom, že z notářského zápisu NZ 272/2010 není seznatelné, zda žalobce na společnost ČEZ Obnovitelné zdroje převedl akcie s číselným označením 1 – 10 nebo 11 – 20. Žalobce namítá, že číselné označení akcií, jakožto povinné náležitosti ve smyslu ustanovení § 155 odst. 4 obchodního zákoníku, nebylo podmínkou platnosti smlouvy o převodu akcií. Podle žalobce je nesporné, že společnost ČEZ Obnovitelné zdroje nabyla 100 % podílu společnosti KEFARIUM představující 20 kusů listinných akcií na majitele, z nichž 10 kusů převáděl žalobce a zbylých 10 kusů pan R. M. Tyto argumenty však nejsou pro krajský soud dostačující. Jak bylo uvedeno výše, ustanovení § 155 odst. 4 výslovně požaduje číselné označení listinných akcií jako jejich povinnou náležitost. Číselné označení listinných akcií je proto jediným prvkem, který umožňuje vzájemnou rozlišitelnost akcií a současně z nich činí věc individuálně určenou. Takto individuálně určené, tedy číselně označené by listinné akcie měly být i ve smlouvě o převodu akcií. Pokud označení konkrétních čísel akcií ve smlouvě o převodu akcií uvedeno není, nelze jednoznačně prokázat, k jakým akciím se daná převodní smlouva váže. Podmínka identifikace akcií byla navíc v řešeném případě zcela nezbytná pro posouzení toho, zda mohl být prodej těchto akcií společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje osvobozen od daně z příjmů ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. w) zákona o daních z příjmů. Žalobce v podané žalobě poukazuje na výsledky svědků, převodců J. G. a D. V., které měly věrohodným způsobem prokázat nabytí akcií v roce 2007 od těchto převodců. Krajský soud po prostudování spisu sdílí hodnocení žalovaného, podle kterého nebyly pochybnosti o okamžiku a místě převodu akcií vyvráceny. Ani dlouhý časový úsek mezi realizací převodu akcií v prosinci roku 2007 a samotným výsledkem převodců G a V v roce 2014 nemůže na tomto hodnocení ničeho změnit, neboť je vždy pouze na daňovém subjektu, zda přistupuje obezřetně k unesení svého důkazního břemene a opačný přístup jde vždy k jeho tíži. Navíc se svědecké výpovědi podstatně lišily od skutečností plynoucích ze smluv o úplatném převodu cenných papírů, a proto jimi nemohl být pochybnosti správce daně odstraněny.

(35) Žalovaný měl za prokázané, že žalobce nebyl v době konání valné hromady akcionářem společnosti KEFARIUM, provedenými výsledky svědků J. G. a D. V. nebyly pochybnosti správce daně odstraněny. Krajský soud považuje tuto argumentaci žalovaného za správnou. Mimořádná valná hromada se konala dne 17. 12. 2008 a jako akcionáři se jí účastnili oba původní převodci, J. G. a D. V. Neprokázali se žádnou plnou mocí ani jinou dohodou, která by je jakkoliv opravňovala k uplatňování akcionářských práv jiné, třetí osoby. Jinými slovy předkladatelé akcií, pan J. G. a pan D. V. na této mimořádné valné hromadě vystupovali jako akcionáři, o čemž svědčí i vyhotovený notářský zápis z této valné hromady NZ 235/2008 sepsaný notářkou I. P. Obecně platí, že práva z listinné akcie na majitele může uplatňovat ten, kdo tuto listinu předloží, což plyne i ze skutečnosti, že na listinné akcii na majitele není jméno akcionáře, resp. majitele, resp. oprávněného držitele uvedeno. Stejně tak není veden seznam o majitelích listinných akcií na majitele, tedy akcionářích. Jak již bylo uvedeno výše, co se smluv o převodu listinných akcií na majitele týče, tyto smlouvy mohly být zcela neformální a v podstatě jediným dokladem o nabytí akcií bylo jejich předložení v souvislosti s uplatněním akcionářského práva. Fyzické držení akcie a její předložení je tak

jediným formálním, věrohodným a nezpochybnitelným důkazem, jak svá oprávnění vůči orgánům akciové společnosti osvědčit, což plyne i z ustanovení § 156 odst. 7 obchodního zákoníku, podle kterého práva spojená s listinnou akcií na majitele vykonává ten, kdo ji předloží. Současně je třeba zdůraznit, že u listinných akcií na majitele je upřednostňována právní jistota třetích osob a subjektů před zájmy oprávněných držitelů. Na základě těchto uvedených skutečností krajský soud nemá pochyb o správném vyhodnocení závěrů vážících se k mimořádné valné hromadě konané dne 17. 12. 2008 tak, jak je učinil žalovaný. Žalobce žádným způsobem nevyvrátil pochybnosti ohledně svého údajného vlastnictví předmětných akcií č. 11 – 20 společnosti KEFARIUM v době konání mimořádné valné hromady, neboť akcionářská práva, což znamená právo účasti na valné hromadě a právo hlasovat na ni, byla uplatněna osobami odlišnými od žalobce. Tvzení a námitky žalobce, že notářský zápis z této valné hromady vykazuje faktické i právní vady, považuje zdejší soud za zcela irelevantní, zvláště přihlédne-li ke znění stanov společnosti KEFARIUM a k ustanovení § 184 odst. 1 obchodního zákoníku, podle kterých se akcionář mohl účastnit valné hromady akciové společnosti osobně anebo v zastoupení na základě písemné plné moci. Stanovy navíc vyžadovaly na písemné plné moci úředně ověřený podpis zmocnitele.

(36) K námitce žalobce ohledně žalovaným tvrzené nevěrohodnosti knihy prohlášení o pravosti podpisů advokáta Mgr. J. Š. uvádí krajský soud následující. Ze spisu se podává, že správce daně obdržel od advokáta Mgr. J. Š. opisy z jeho ověřovací knihy, které však vykazovaly nesrovnalosti. Na základě tohoto zjištění provedl dožádaný správce daně (Finanční úřad pro Jihomoravský kraj) u advokáta místní šetření. Při porovnání všech kopií ověřovací knihy advokáta správce daně shledal, že jednotlivé zápisy musely být v průběhu daňového řízení měněny a upravovány. Tato skutečnost jej utvrdila v nevěrohodnosti těchto zápisů, které nebylo možné osvědčit jako důkaz. Námitka žalobce, že se odhalené nesrovnalosti v ověřovací knize netýkají řádků, na kterých je vyznačen prodej předmětných akcií na základě Smluv G a V, se v daném případě jeví jako bezpředmětná. Správce daně správně vyhodnotil tento důkazní prostředek jako nevěrohodný, i když se úpravy a doplnění nemusely týkat bezprostředně zápisů týkajících se transakce žalobce. Pokud ověřovací kniha vykáže nesrovnalosti, je zcela oprávněný postup správce daně, že takový důkaz jako celek v řízení nepoužije.

V. Závěr, náklady řízení

(37) Správce daně ve zprávě o daňové kontrole podrobně zhodnotil zjištěný skutkový stav věci, popsal provedené důkazní prostředky a důkazy vyhodnotil, přičemž došel k závěru, že se žalobci nepodařilo prokázat, že nabyl akcie č. 11 – 20 společnosti KEFARIUM v roce 2007 a že tyto akcie nepřetržitě vlastnil do okamžiku jejich prodeje společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje. Krajský soud se s hodnocením skutkového stavu věci ze strany správce daně i žalovaného ztotožnil, neboť tyto závěry jsou konzistentní, dostatečně odůvodněné, logicky na sebe navazují a ve svém celku obstojí. Žalobci bylo po celou dobu daňového řízení umožněno předkládat důkazy a hájit svá práva. Žalobce neunesl důkazní břemeno a žalovaný tak ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu prokázal existenci důvodných pochybností o věrohodnosti a správnosti žalobcem tvrzených skutečností a předložených důkazních prostředků.

(38) Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

(39) O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka – žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 23. listopadu 2016

JUDr. Marie Trnková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sládková Blanka